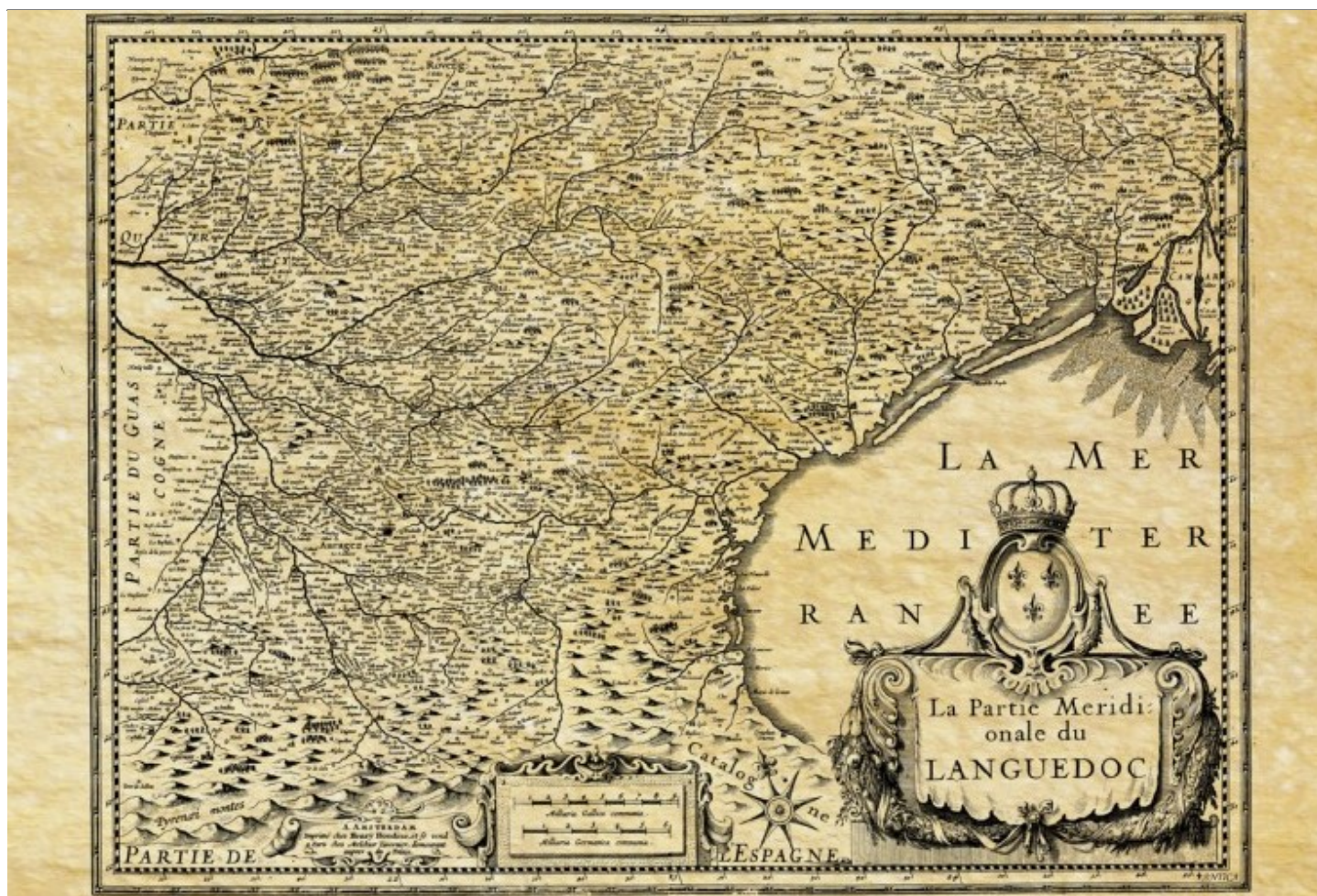

Ferran el Catòlic lliura Montpeller, l'última plaça catalana a Occitània

Autor: Marc Pons

Data de publicació: 12-06-2024

L'onze de novembre de l'any 1500 el rei Ferran II —anomenat el Catòlic— signava el Tractat de Granada, amb el rei Lluís XII de França, pel repartiment de la meitat sud de la península italiana; i que contemplava, entre altres coses, la cessió de la ciutat i Camp de Montpeller a la monarquia francesa.

Montpeller, que formava part del Casal de Barcelona des del 1204; va ser l'última plaça de l'edifici polític catalanoaragonès a Occitània (durant dos segles llargs va ser un enclavament territorial totalment envoltat per dominis de la monarquia francesa).

Efectivament, Montpeller havia estat incorporat al Casal de Barcelona el 1204; amb el matrimoni de Pere I de Barcelona i II d'Aragó amb Maria de Montpeller, senyora dominical independent de la ciutat i camp. Poc després (1213) Pere va ser derrotat i mort a Muret; i el casal de Barcelona es va veure obligat a renunciar al projecte de reunificació de la vella Marca carolíngia de Gòtia i a la creació d'un estat catalanooccità. Després d'aquella desfeta es van perdre els vincles de vassallatge de diversos dominis occitans; que van passar, a poc a poc, a engrossir el patrimoni de la casa reial francesa.

Però Montpeller va ser conservada pel fet que la relació amb Barcelona no era de vassallatge, sinó que, en virtut del matrimoni anteriorment esmentat i, per tant, formava part del patrimoni dels Bel·lònida. Jaume I, fill de Pere i de Maria, havia nascut a Montpeller (1208) i havia estat el primer senyor de la ciutat de la nissaga Bel·lònida. Entre 1276 i 1349 va ser una possessió dels reis de Mallorca (una branca menor de la nissaga Bel·lònida), i després va retornar al domini directe del casal de Barcelona fins que Ferran II la va alienar.

Marc Pons

Podeu accedir a l'article original a través del següent enllaç:

